

endast »världens barn» deltaga, och de firades mellan 10—12 — utom vid högtidligare tillfällen, då »eftersläckningen» vanligen ej slutade förrän framåt tretiden på middagen. En och annan gång hände det dock, att Linus »av en händelse» stött på några av församlingens yngre krafter, och att de i all hemlighet tagit sig en hippa på »enskilt rum.» Försiktigheten bjöd emellertid då, att man ej valde en »byggmästarkrog», utan helst ett utvårdshus. Huvudsaken var, att man ej blev upptäckt av någon, som kunde skvallra ur skolan och förstöra reputationen.

I dag skulle det passa för Linus att slå sig lös några timmar och pigga upp magsaften med en liten svyck. Han kom att tänka på Sigge och dennes pengar i plånboken. Det vore ett lämpligt tillfälle att samtidigt ordna för ett kommande »samarbete». Han ringde upp fabriken och träffade Sigge, just lagom innan denne gick hem till middag, och inbjöd honom »att äta en enkel bit mat» på Lidingöbro värdshus om en halv timme. Sigge var ej nödbedd, och kommande från olika håll i var sin droska möttes de på avtalad plats.

Middagen blev synnerligen glad, ty båda kände sig belåtna med dagens resultat. Vid kaffet och punschen hade de annars i blottandet av sina enskilda planer så försiktiga generalerna blivit frispråkiga med varandra. I ett anfall av övermod framvisade Linus de tätskrivna sidorna i sin lilla förfallobok och menade, »att det där var affärer,